

G1, OSK Olomouc : Proton Zlín**46 : 49** (12:5, 11:18, 14:14, 9:13)

Body: Pluhařová 10 – TH 2/2, Peřinová 8, Plachá 7-8/1, Koukalová 6, Blahutová 4-4/2, Augustinová a Bortlová 2-2/0, Bahounková 2-2/1, Eliášová 1-2/1, Bundilová a Kutáčová 2, Chodilová, Uvázlová a Vychodilová 0-2/0. TH 27/6 = 22%. F- 12. MVP: Plachá.

G2, OSK Olomouc : Proton Zlín**67: 59** (16:11, 25:15, 14:16, 12:17)

Body: Chodilová 10-5/2, Kutáčová 10-4/2, Koukalová 9-3/1, Peřinová 8-5/2, Bahounková 8, Plachá 6-4/2, Pluhařová 6, Uvázlová 4-2/0, Bortlová 2-2/2, Augustinová a Blahutová 2, Eliášová, Bundilová a Vychodilová 0. TH 25/11 = 44%. F- 20. MVP: Koukalová.

Za námi týden po nejhorším výkonu sezóny proti Bruntálu a po týdnu se holky vyhecují k asi nejlepšímu utkání ve své krátké kariéře vůbec. To jsou paradoxy, pane Vaňku. Dalším paradoxem bylo i to, že v prvním zápase s dosud neporaženým celkem soutěže, kluky ze Zlína, který například Kroměříží dal 20 a 30 (my s nimi podobně prohráli), jsme hráli lépe, ač prohráli v koncovce, než ve vítězném G2, který naopak Levhartice udržely po neméně dramatickém průběhu.

Chtít vyhrát obě utkání bylo určitě před začátkem více než troufalé, ovšem, jak se později ukázalo, ne nemožné. Na straně chlapců převažovaly dvě (resp. tři) starší osobnosti r.2000, Hradil a Dyják, které vždy zajistily přes polovinu bodů Zlína, a zvláště první z nich ukazoval, jak má vypadat zrychlení s míčem, jeho ovládání se zvednutou hlavou a hlavně dynamika vniku do koše a nekompromisní zakončení. Škoda, že holky tentokrát s sebou neměly na lavičce mobily a nenatáčely si ho. Naštěstí pro nás, když už musel pod několikanásobným dobráním přihrát na volného spoluhráče, ten častokrát nebyl dostatečně připraven.

Pro nás hovořily tři hlavní věci. Nástupy do obou utkání a z nich pramenící určitý moment překvapení. Zdá se, že Levhartice odvarem šalvěje a meduňky doléčily málem vypadané zuby z dásní z minulého zápasu a opravdu zabraly od začátku, bojovaly na doraz a udržely tempo až do konce. Další moment bylo, že tentokrát nepropadaly tolik na jednotlivých pozicích a týmově se podržely v obraně. Třetí zásadní skutečností bylo, že prakticky každá hráčka dodala nějakou „přidanou hodnotu“ navíc, takže tentokrát je těžké někoho více vyzdvihnout. Přesto však nešlo nevidět, jakou práci odvedla Naty Kouky. Žádná nechtěla Hradila bránit, takže kapitance nezbylo nic jiného, než se s touto úlohou vypořádat a zvládla to skvěle. Naprosto se na zlínském špílmachrovi vydala. Ten dal ve své první kvartě jen 5 bodů, čímž se zde se vytvořil poločasový rozdíl +15b. pro nás a základ pro vítěznou koncovku, jakkoliv kluci dvě minuty před koncem ještě stáhli na 7 bodů.

Ovšem to už zase přišly „velké chvíle jedné malé“, muselo by se psát o vynikajícím agresivním výkonu Peří, o tom, jak těžký zápas zvládly mladé Bahy, Eli a Jerry, o soustředění a zaměření Denis, odběhané práci Hněvotína, atd. Na závěr nechám speciální pochvalu pro hráčku, která doskočila 15 míčů v každém zápase, chodila do soubojů s klukama pod koš, „mlátila se“ s nimi v soubojích o míč, i když věděla, že pěkných pár ran schytá, a přesto neuhnula. Bez doskoků Žuži bychom neměli pod košem nárok a vedle obrany hráčů na perimetru se právě zde zrodil překvapivý, o to příjemnější zážitek.

Z hrušky dolů, příjemných zážitků by nás mohlo čekat více, kdybychom opět i zde nepáchali kolektivní sebevraždu v přímém přenosu zahazováním dvojtaktů, zoufalým neproměňováním TH (6 z 27 v G1 – o kolik jsme prohráli?) a stojící hrou v postupném útoku, která nemá,

hlavně v pokročilejším basketbalu, naději na úspěch. Co má udělat hráčka po přihrávce??? Do sprchy!